

Dobosy Antal

Az együttérzésről

A buddhizmus három értéket tart kiemelten fontosnak: a Megvilágosodást, a Tant és a Közösséget. Mi, emberek, társadalomban élünk, különböző közösségekhez tartozunk. A legkisebb közösség általában a család, nagyobbak az iskola, a munkahely, a baráti kör, a szellemi kör vagy az érdeklődési körünkhöz tartozó emberek köre. Életünk során először a családi közösség hat ránk és alakít minket, de ahogy növekszünk, és fejlődik a gondolkodásunk, valamint gazdagodik érzelmi intelligenciánk, úgy találkozunk egyre több közösséggel, amelyek szintén hatnak ránk és alakítanak. Ez a társas kapcsolatainkat megalapozó készségek megtanulásának időszaka, ekkor szocializálódunk. Nagyon fontos tudatosítani azt, hogy az emberi közösségek, a legkisebbtől a legnagyobbig, nagyon különböző képességű és nagyon változatos adottságokkal rendelkező emberekből állnak. A szocializációs folyamatban tanuljuk meg, hogyan viszonyuljunk embertársainkhoz, és hogyan illeszkedünk be azokba a közösségekbe, amelyekbe tartozunk. Itt tanuljuk meg azt is, hogy ez a beilleszkedés lehetőleg kevés konfliktussal járjon, ne kelljen feladnunk saját egyéniségünket, és tudjunk alkalmazkodni másokhoz. Ha olyan környezetben nevelkedünk, ahol nem találkozunk hozzánk képest nagyon más emberekkel is, akkor szociális képességeink szegényesebbek lesznek, mi leszünk kevesebbek, a társas léttel kapcsolatos képességeinkből hiányozni fog néhány. Ezért fontos, hogy megbecsüljük a közösségek által nyújtott szociális tanulási lehetőségeket. Fontos, hogy értéknek tekintsük azt, hogy nem vagyunk egyformák, és a képességbeli különbségek inspiráljanak a társas életünkhöz tartozó képességek fejlesztésére. Az egyik ilyen szociális képesség az együttérzés, a *karuná*. Mi ezt tartjuk a közösségi létre vonatkozó legfontosabb erénynek. E képesség hiányában tulajdonképpen a szellemi előrehaladás sem lehetséges, de ez adja az alapot ahhoz is, hogy tudjunk együtt gondolkodni, együttműködni másokkal és együtt cselekedni is. Együttérzés alatt nemcsak azt értjük, hogy át tudjuk érezni mások helyzetét, érzéseit, legyen az bánat vagy öröm, hanem azt is, hogy mindez cselekvésre is készítet. Ha valaki bajban van, akkor igyekszünk segíteni neki. Ha nincs, akkor igyekszünk nem bajt okozni neki. Ha valakiből hiányzik egy képesség, akkor a saját képességeinkkel igyekszünk kiegészíteni az övét. Az együttérzés, a *karuná* teszi lehetővé, hogy bárkitől képesek legyünk tanulni abban, amiben ő jobb képességekkel rendelkezik, mint mi, függetlenül attól, hogy más területen gyengébb képességekkel rendelkezik.

Tartalom

	Bevezető	39	Kenéz László • Retorika és antiretorika integrációja a nyugati zen dharmabeszédben
Az együttérzésről • Dobosy Antal	1	22	Ormándlaki Balázs • Lángokban áll a világ – Szokásaink a kapitalizmus szolgálatában
	Művészet		Dharma-beszéd
„Sokk”uhacsi – nyugati tanítvány, keleti hangszer • Majer Szilvia	27	7	Dobosy Antal • A sílák az élet fenntartását szolgálják
A kéz tudása • Szabó Orsolya	47	30	Dobosy Antal • Légzésfigyelés zen meditációban
Zen festészet • Szeremley Anett	38		Esszé
	Tanulmány	48	Dobosy Antal • Az elektronról
Az ötödik posztulátum – A paralellák problémája és a modern buddhizmus • Dobosy Antal	16	50	Halápi János • Vallásokon túli élet
A zen buddhizmus kóan praxisa		13	Kenéz László • Mese a három találatról
1. Az ezoterikus gyakorlás • Kenéz László	2	10	Monzsport Kriszta • Kör, kör, ki játszik?